Indstilling af Katrine Juel Friis, Mads Lorenzen og Jeppe Findalen til Cavlingprisen for artikelserien "Tabte spor"

Gerningsmænd kan være på fri fod, selv om politiet eksempelvis har indsamlet deres fingeraftryk på en blodig kniv fra et gerningssted.

Det skyldes en omfattende fejl i politiets fingeraftryksregister, hvor flere end 32.000 spor i op mod 10.000 sager er gået tabt.

Sagen var aldrig kommet til offentlighedens kendskab, hvis ikke det havde været for Ingeniørens afdækning, som nu har bevirket, at endnu flere sager om fejl med beviserne er begyndt at pible frem.

Det er nemlig hidtil lykkedes myndighederne at holde sagerne i egne rækker ved udelukkende at indberette dem til det såkaldte Bevismiddeltilsyn, som blev oprettet på ryggen af teledata-sagen for netop at holde øje med fejl med politiets bevismidler.

Resultatet har været det stik modsatte. For hverken Folketinget, justitsminister Nicolai Wammen - eller offentligheden - havde hørt om sagerne, før Ingeniøren bragte dem frem i lyset.

I sagen om fejlen med fingeraftryk har Rigspolitiet og justitsministeren holdt sig til at sige, at der teoretisk set *kan* være gerningsmænd, der er gået fri som følge af fejlen, og at Rigspolitiet har undersøgt sagen til bunds.

Ingeniørens afdækning viser imidlertid, at det rent faktisk er sket. Journalisterne formår at udføre det arbejde, som politiet burde have gjort.

I deres bemærkelsesværdige afdækning af skandalen formår de at finde frem til lige netop de to fingeraftryk, som blev afsat på en plastikpose i et jordhul uden for Hjørring for 14 år siden, som ifølge både en advokat og en ekspert, er klokkeklare beviser på, at en gerningsmand *er* gået fri i en narkosag.

De beskriver desuden de overordnede, strukturelle problemer i hele måden, fejl med bevismidler bliver håndteret på.

Journalisterne afslører nemlig, hvordan Rigspolitiet, Rigsadvokaten og National enhed for Særlig Kriminalitet (NSK) danner deres egen pendant til Bermudatrekanten, hvor sager forsvinder, og hvor man internt diskuterer, hvordan tilsynets involvering kan undgås.

Det centrale tilsyn på området, Bevismiddeltilsynet, blev således først orienteret to år efter, at fejlen blev opdaget - i mellemtiden undersøgte politiet sig selv, mens yderligere 145 sager om alvorlig kriminalitet blev forældede. Herunder sager om voldtægter, en kidnapning og landsforræderi.

Det viser sig også, at sagen om fingeraftryk blot er en blandt mange sager om potentielt alvorlige fejl med retssikkerhedsmæssig betydning, som er blevet holdt internt i politiet.

Selvom disse andre sager endnu er ved at blive rullet ud, står det allerede klart, at politiet står med et betydeligt forklaringsproblem, der måske er årsag til, at de til dags dato afviser at stille op til interview og forklare borgerne, hvad der er sket med de 32.000 tabte beviser.

De tre journalisters arbejde med denne sag tjener som et stærkt og vigtigt eksempel på en af mediernes vigtigste roller i vores samfund: At afsløre ting, som magthaverne ikke ønsker kommer frem i lyset.

For det arbejde, mener jeg, at de bør hædres med Cavlingprisen.

venlig hilsen Jonas Kuld Rathje,

Ansvarshavende chefredaktør på Ingeniøren

--

Venlig hilsen
Jonas Kuld Rathje

Ansvarshavende chefredaktør
Jkr@ing.dk

Ingeniøren
Skriver om alt. Teknisk set.